

En kärngubbe i Särnaheden Id Per Olsson

I dag fredag fyller hemmansägaren och storjägaren Id Per Olsson (Per Orsa kallad) 84 år. Han är för sin ålder ovanligt pigg och kry och har själsförmögenheterna i gott behåll, bortsett från att han med åren blivit något lomhörd, och han ses dagligen i varjehanda arbeten vid sin gård. Född den 13 november 1852 i Häggesundet, Idre, kom han genom giftermål till Heden, där han byggde en duktig gård och bosatte sig och där han odlat en rätt så stor egendom, den han med intresse och omsorg sköter, med hjälp av de övriga i familjen. Han har även varit en storjägare, som skjutit över hundratalet älgar samt även någon björn, utom allt småvilt, och bäst har jaktlyckan varit, när han gått ensam, säger han, för då har ingen skrämt bort villebrådet. Han har särskilt berättat två trevliga jaktminnen. En gång sköt han en älg, som träffad av första skottet i dödsyrsel sprang rätt på en stor tall och slog av ena hornet samt föll död ned. En annan gång spårade han en björn i sällskap med en jaktkamrat. (*Knapp Olov Olsson*) Väl inom skotthåll stannade kamraten kvar med hunden. När Per Orsa gått ett litet stycke längre fram, tyckte han sig se något bakom ett vindfälle. För att se bättre klättrade han upp på en stor sten och mycket riktigt låg björnen bakom vindfället alldeles ostörd och gonade sig. När Per Orsas säkra lod från stenen träffade björnen, gjorde denne ett dödshopp och blev liggande tvärs över vindfället, och när skytten kom fram till honom, låg han och bara gapade, färdig att skrika, dock utan att få fram något ljud, och inom några ögonblick var han död. När Per Orsa kom tillbaka till sin kamrat frågade denne om björnen säkert var död, så han tordes gå fram till honom, ty sådana äro farliga, sade han, men Per Orsa kunde på heder och samvete intyga, att den då var fullständigt ofarlig. Per Orsa är nu den siste kvarlevande av de storjägare som funnits i Särnaheden.

Det har även funnits en annan storjägare i Heden, Olmorts Olof Haftorsson. Han var född i Särna, men kom genom giftermål till Heden. Det finns ingen exakt uppgift på allt vilt han dödade, men en jägare av stora mått var han, det var alla bekant, och han utkämpade nog många besvärliga jaktäventyr den tid han levde. Han dog år 1895, relativt ung, endast 34 år gammal av sjukdom som han troligen ådrog sig av överansträngning och förkylning under jakt. Många gånger sprang han i fullt raseri efter strödda älgar och sköt och sällan slapp någon undan med livet. Han slängde av sig kläderna allt efter som han sprang, som hans jaktkamrater fick plocka ihop när de kommo efter. Han sköt 6 – 8 älgar under den lovliga jakttiden varje.....

Papperet tog slut....

Mora Tidning den 13 nov 1936

För hand: Död den 20 sept. 1940, 88 år.